

[Knud Damgaard.]

skridtspartiet stillede ændringsforslag til forkastelse. Under udvalgsarbejdet er en række synspunkter, som en del af disse ændringsforslag hviler på, også blevet drøftet af forligspartierne. På ét område har vi i nogle bemærkninger i betænkningen givet udtryk for de standpunkter, vi har. Det gælder opretningsprocenten, om hvilken der kan herske tvivl i velholdte ejendomme såvel som på saneringssiden i kondemnerede ejendomme. Viser det sig at være af større omfang, er forligspartierne indstillet på at overveje at stille ændringsforslag herom.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Allerede før boligforligets endelige vedtagelse gjorde fremskridtspartiet udtrykkelig opmærksom på, at lovforslagene ikke var tilstrækkeligt gennemarbejdede. Vi fik ret, selv om ingen lyttede til vore advarsler, og de lovændringer, der nu behandles, er resultatet af, at forligspartierne, endnu inden boligforliget træder i kraft, selv har måttet erkende, at lovgivningen fra marts var noget af det mest markante lovsjuskeri i flere år. Det gælder navnlig den midlertidige boligreguleringslov, som jeg først vil sige noget om.

Desværre er der jo grænser for, hvor meget man kan reparere på nogle regler, som i forvejen er umulige at arbejde med, og den betænkning, der nu foreligger, viser, at problemerne omkring boligforliget langt fra er løst med de ændringer, der bliver jappet igennem. Fremskridtspartiet har forsøgt under udvalgsarbejdet at gøre en saglig indsats og at gøre opmærksom på en lang række tekniske svagheder ved lovforslag nr. 234 om midlertidig regulering af boligforholdene, og de deputationsbesøg, boligudvalget har haft, har efter min vurdering vist, at fremskridtspartiet har ret i sine advarsler, og at forligspartierne, der nu ændrer på boligforliget, om nogle få uger eller senest om nogle få måneder vil komme til at erkende, at reglerne må ændres igen. Derfor vil folketinget til oktober efter al sandsynlighed komme til at beskæftige sig med yderligere ændringer af den midlertidige boligreguleringslov, men jeg gør altså opmærksom på, at fremskridtspartiet i tide har advaret.

Hvad er det så, vi har advaret imod? Vi

har for det første advaret imod, at lovforslaget indfører en ny faktor i hele lejeadministrationen, nemlig den faktor der hedder bruttoarealet i de enkelte lejligheder. Det er simpelt hen sådan, at i titusinder af tilfælde har udlejerne og ejendomsadministratorerne ikke de fornødne oplysninger om lejlighedernes bruttoareal og kan ikke skaffe disse oplysninger på ganske få dage eller ganske få uger. Jeg mener, at det underminerer respekten for lovgivningsarbejdet, hvis et flertal i folketinget stiller det helt urimelige krav, at måske hundrede tusinde eller halvanden hundrede tusinde lejligheder skal måles op nu her i den kommende tid. Svale-gange skal måles op, elevatorskakter og trappearealer skal måles op, simpelt hen for at disse regler kan administreres, og man skal indsamle hundredtusindvis af oplysninger, som ikke kan bruges til noget som helst andet.

Dernæst har fremskridtspartiet påpeget, at de foreslåede ændringer meget betydeligt komplicerer al ejendomsadministration i den kommende tid. Reglerne i lovforslagets § 1, nr. 1, kommer til at medføre, at helt ensartede lejligheder, hvor huslejen udgør det samme beløb, skal administreres med helt individuelle beregninger, alt afhængigt af, hvilke krav lejer, henholdsvis udlejer, har fremsat, og det er klart, at der er rigeligt med fejlmuligheder, når sådanne indviklede regler skal omsættes i praksis.

Også lovforslagets § 1, nr. 4, er dårligt gennemtænkt. Det er princippet om, at hvis en sag er forelagt huslejenævnet, skal der ske a conto-betaling, men kun af en del af de forhøjede beløb. Det medfører et væld af administrative problemer og usikkerhed for såvel lejer som udlejer.

Endvidere har forslaget ikke taget hensyn til nogle kollisionstilfælde, der opstår i forhold til reglerne i boligreguleringslovens § 15. Vi har derfor fremsat et ændringsforslag — det er ændringsforslag nr. 4 — for dog at anvise en løsning på dette problem, men til trods for, at ethvert medlem af boligudvalget er klar over, at her ligger et spørgsmål, som står uløst hen, og at ethvert medlem af boligudvalget er klar over, at fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag, der løser problemet, så har der overhovedet ingen interesse været i boligudvalget for at gå